

„Az Istennel való végérvényes egyesülésre vagyunk teremtve.”
(Konstitúció 48. p.)

Vargacz Márta M. Krisztina

Boldogasszony iskolanővér

75 évesen, szeretességének 55. évében, 2024. június 26-án hazatért
a Mennyei Atya házába.

Temetése 2024. július 22-én, 14.00 órakor lesz, a Rákoskeresztúri Új Köztemetőben (Budapest X. Kozma utca 8-10.). Életéért hálaadó szentmisét mutatunk be ugyanaznap, 16.30-kor, a Boldogasszony Iskolánővérek kápolnájában (1092 Budapest Knézich u. 3-13.)

Vargacz M. Krisztina Homokmégyen született, 1948. december 25-én (karácsonyi ajándék volt). A család három leánya közül legidősebbként Kalocsán járt gimnáziumba. 18 évesen hallott először az iskolanővérekről, amikor azt kereste, hogy „*van-e Magyarországon olyan hely, ahol emelt fővel lehet a vallást gyakorolni*”. Az érettségi után, 1967. augusztus 28-án lépett be a rendünkbe. A jelöltségi és a noviciátusi képzést követően tett fogadalmat. Idén ünnepelte volna első fogadalmának 55. évfordulóját.

1974-ben, az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen szerzett középiskolai tanári diplomát matematika, fizika és technika szakon. Kezdetben a budapesti Patrona Hungariae Gimnáziumunkban tanított, majd 1981-től a budapesti diákothonunk igazgatója lett. 1985-től, egy éven át, igazgató-helyettesként tevékenykedett a debreceni Svetits Gimnáziumunkban, ezt követően hat évig volt ugyanennek az intézménynek az igazgatója.

1992-ben előjárói azzal bízták meg, hogy szervezze újjá a Boldogasszony Iskolánővérek egykori szegedi intézményét. Ennek a feladatának szívvel-lélekkel tett eleget. Munkásságáért megkapta a Magyar Arany Érdemkeresztet, és 2023-ban a Pro Schola Carolinae Díjat is átvehette.

Fontos állomás volt életében, amikor 1995-ben rendünk előjárói azzal bízták meg, hogy vegyen részt az SSND „Shalom” nemzetközi hálózatának létrehozásában, amely az igazságosság, a béke és a teremtett világ megóvása érdekében tesz erőfeszítéseket, és amely hálózat a mai napig is működik. Három éven át szolgált Rómában, majd Bécsben az SSND Shalom-koordinátoraként. Hazatérve ismét vállalta a szegedi Karolina Iskolánk igazgatói feladatait.

Élete vége felé az Iskolánővérek budapesti közösségében élt, ahol – nagy örömeire – évekig közel lehetett édesanyjához. Később, gyorsan hanyatló egészségi állapotában Krisztina nővért is nagy szeretettel vették körül rendtársai, családtagjai és a budapesti Nikodémus Szeretetotthon dolgozói. Mozgalmas életére mindvégig jellemző volt az a hozzáállás, amiről a 70. születésnapja alkalmából készült beszélgetésben vallott: „*Mindig van mit tenni, van kin segíteni.*” Hálát adunk azért, hogy megtapasztalhattuk folyton mosolygós szolgáló szeretetét!

**A feltámadás reményében búcsúznak tőle
nővértársai, családtagjai, volt munkatársai, tanítványai és mindazok, akik szerették és tisztelték.**